

DZIWWIDZ (1) *sb*

N sg m dziwwidz.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, który coś podziwia: Admirator – Dziwwic. Calep 25a.

Cf 1. DZIWWOWID, **DZIWWOWIDZA**, DZIWWOWNIK

KCh